

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. __76__

din __06.07.2011__

privind soluționarea contestației formulată de

.....,

din oraș, str.,

prin lichidator judiciar,

din municipiul Suceava, str., județul Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, cu sediul în oraș, str., jud. Suceava.

....., **prin lichidator judiciar**, contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, privind suma de, reprezentând:

- – impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. I, II 2010.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, privind suma totală de, reprezentând impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009 în sumă de și impozit pe profit aferent trim. I, II 2010 în sumă de

În plângerea formulată societatea susține că nu mai funcționează din anul 1998 și că, prin urmare, nu a obținut nici un profit.

De asemenea, susține că impozitul forfetar a luat naștere după anul 2005, când societatea era deja înregistrată ca fiind fără activitate.

În consecință, petenta solicită radierea sa ca fiind nefuncțională, precum și comunicarea deciziei Camerei de Comerț Suceava.

De asemenea, petenta precizează că, prin rezoluția nr., pronunțată de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Suceava, a fost numit lichidator pentru debitoarea

Afirmă că, în urma verificării situației economice a societății debitoare, cabinetul de insolvență a solicitat deschiderea procedurii simplificate a insolvenței.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, s-a stabilit în sarcina suma totală de, reprezentând impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009 și trim. I, II 2010.

Deoarece contribuabilul nu a declarat la organul fiscal pentru trim. II, III, IV 2009 și trim. I, II 2010 impozitul minim prevăzut de OUG 34/2009, s-a stabilit în sarcina sa, din oficiu, următoarele sume datorate bugetului de stat:

- – impozit pe profit aferent trim. II 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. III 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. IV 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. I 2010;
- – impozit pe profit aferent trim. II 2010.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, reprezentând impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009 și trim. I, II 2010, stabilit în sarcina prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța asupra legalității stabilirii din oficiu a impozitului pe profit în sarcina societății, în condițiile în care, din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă în ce stare este firma, iar contestatoarea susține că nu a desfășurat activitate comercială din 2005 și că este sub procedura insolvenței.

În fapt, deoarece contribuabilul nu a declarat la organul fiscal pentru trim. II, III, IV 2009 și trim. I, II 2010 impozitul minim prevăzut de OUG 34/2009, s-a stabilit în sarcina sa, din oficiu, următoarele sume datorate bugetului de stat:

- – impozit pe profit aferent trim. II 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. III 2009;

- – impozit pe profit aferent trim. IV 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. I 2010;
- – impozit pe profit aferent trim. II 2010.

Petenta precizează că nu a desfășurat activitate din anul 2005 și că în prezent este declanșată procedura simplificată a insolvenței.

În referatul cu propuneri de soluționare a contestației formulată de societate, AFP propune admiterea în totalitate a contestației și anularea deciziei de impunere nr., motivat de faptul că societatea nu a mai desfășurat activitate din anul 1999, a fost dizolvată și a fost înscrisă pe lista contribuabililor ce urmează a fi declarați inactivi publicată pe pagina de internet a ANAF la data de și

În drept, în ceea ce privește dreptul organelor fiscale de a stabili din oficiu sumele datorate bugetului de stat, sunt aplicabile prevederile **art. 83 alin. (1) și (4)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că:

Art. 83

„Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță. În cazul impozitelor, taxelor și al contribuțiilor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, procedura privind transmiterea declarațiilor prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.[...]

(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67.”

Din textele de lege menționate se reține că în cazul în care contribuabilii nu depun declarațiile fiscale, organul fiscal are dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor datorate la bugetul de stat.

- În legătură cu depunerea declarațiilor fiscale, sunt aplicabile prevederile **art. 81 și 82** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează următoarele:

Art. 81

„Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) În cazul în care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Economiei și Finanțelor va stabili termenul de depunere a declarației fiscale.

(3) Obligația de a depune declarația fiscală se menține și în cazurile în care:

a) a fost efectuată plata obligației fiscale;

b) obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor legale;

c) organul fiscal a stabilit din oficiu baza de impunere și obligația fiscală;

d) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii. [...]”.

Art. 82

„Forma și conținutul declarației fiscale

(1) Declarația fiscală se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal.

(2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege.

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.”

- La **art. 34** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

Art. 34

„Plata impozitului

(1) Plata impozitului se face astfel:[...]

b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel.”

- Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 80/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", anexa nr. 2 – Instrucțiuni de completare a formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", **la punctul I 1.2**, prevede că:

„I. Depunerea declarației

Declarația privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat se completează și se depune de plătitorii de impozite, taxe și contribuții cărora le revin, potrivit legislației în vigoare, obligațiile de plată la bugetul general consolidat cuprinse în Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul general consolidat.

1. Termenul de depunere a declarației [...]

1.2. Trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul următor:

- pentru obligațiile de plată reprezentând:

a) plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, datorate de societăți comerciale bancare, persoane juridice române, și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine;

b) impozit pe profit datorat de persoane juridice române, altele decât cele prevăzute la lit. a);”.

Din textele de lege menționate, se reține că obligația de a depune declarații fiscale revine contribuabililor, potrivit Codului fiscal, și că agenții economici au obligația de a declara impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului.

- Referitor la obligativitatea achitării impozitului minim, la **art. 18** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

ART. 18

“[...]”

(2) Contribuabilii, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1), la art. 13 lit. c) - e) și la art. 15 și 38, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt următoarele:

Venituri totale anuale (lei)	Impozit minim anual (lei)
0 - 52.000	2.200
52.001 - 215.000	4.300
215.001 - 430.000	6.500
430.001 - 4.300.000	8.600
4.300.001 - 21.500.000	11.000
21.500.001 - 129.000.000	22.000
Peste 129.000.001	43.000

- |_____||_____||
- Referitor la aplicarea prevederilor **art. 18** din Codul fiscal, la **pct. 11⁵** din Hotărârea Guvernului Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se precizează că:

“11⁵. Prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică societăților în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, conform prevederilor art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care contribuabilii intră în inactivitate temporară în cursul anului, prevederile art. 18 alin. (2) se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului și data când societatea înregistrează la oficiul registrului comerțului cererea de înscriere de mențiuni. Dacă perioada de inactivitate temporară încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile art. 18 alin. (2) de la data încetării inactivității temporare, corespunzător cu perioada din an rămasă până la 31 decembrie”.

Din aceste prevederi legale se reține că toți contribuabilii, cu excepțiile prevăzute de lege, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.

De asemenea, în situația în care societățile sunt în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, acestea nu au obligația aplicării prevederilor art. 18 alin. 2 din Codul fiscal, respectiv de a declara și achita impozitul minim.

De asemenea, se reține că, pentru perioada pentru care organele fiscale au stabilit impozitul din oficiu prin estimare, prevederile privind impozitul minim nu se aplicau **acelor societăți a căror inactivitate temporară era înscrisă în registrul comerțului.**

Din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că societatea a înscris această mențiune la Registrul Comerțului.

Conform documentelor existente la dosarul cauzei, AFP a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr. și a stabilit în sarcina societății suma de cu titlu de impozit minim, pe motiv că petenta nu a declarat la organul fiscal impozitul datorat.

Societatea motivează că nu a desfășurat activitate din 2005 și că, prin urmare, nu datorează impozit bugetului de stat.

De asemenea, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației formulată de societate, AFP propune admiterea în totalitate a contestației și anularea deciziei de impunere nr., motivat de faptul că societatea nu a mai desfășurat activitate din anul 1999, a fost dizolvată și a fost înscrisă pe lista

contribuabililor ce urmează a fi declarați inactivi publicată pe pagina de internet a ANAF la data de 02.09.2008 și 26.02.2009.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că:

- petenta a depus declarație pe propria răspundere că nu desfășoară activitate în perioada 1999-2002;
- prin Încheierea nr. pronunțată de Tribunalul Suceava, a fost constatată dizolvarea persoanelor juridice înscrise în lista anexă, petenta făcând parte din această listă;
- petenta a fost notificată, prin adresa nr. și nr. cu privire la includerea în lista contribuabililor care urmează a fi declarați inactivi, publicată pe pagina de internet a ANAF la data de ca urmare a nedepunerii declarațiilor pentru obligațiile înscrise în vectorul fiscal;
- în vederea depunerii declarațiilor societatea a fost notificată prin adresele nr.,,, și
- societatea nu a depus declarații privind obligațiile de plată de la data încetării activității, respectiv din anul 1999, nu a înregistrat suspendarea activității la ORC Suceava și nu a solicitat regim derogatoriu pentru depunerea declarațiilor;
- la data de a fost deschisă procedura insolvenței la societate.

Având în vedere prevederile legale și elementele mai sus prezentate, organul de soluționare a contestației constituit la nivelul DGFP Suceava nu se poate pronunța asupra legalității stabilirii în sarcina societății a sumei de, reprezentând impozit minim, întrucât nu rezultă cu claritate în ce stare se afla societatea în perioada supusă impozitării, dacă aceasta era în inactivitate înregistrată la Registrul Comerțului, dacă era în dizolvare, lichidare etc. și nici dacă a beneficiat de vreun regim derogatoriu.

Prin urmare, **urmează a se desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, privind suma de, **reprezentând impozit pe profit**, urmând ca organele fiscale, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea impozitului pe profit și să emită un nou act administrativ fiscal, care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

- Desființarea are la bază prevederile **art. 216** alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

- La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din

Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”.

- și prevederile **pct. 11.6** din Ordinul președintelui ANAF nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Referitor la solicitarea contestatoarei de radiere a societății și de comunicare a acestei decizii de radiere Registrului Comerțului, facem precizarea că nu putem da curs acestei cereri, organul de soluționare a contestațiilor constituite la nivelul DGFP Suceava având competență, conform prevederilor art. 209 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, de soluționare a contestațiilor care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei:

ART. 209

“Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;

[...]”.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 81, art. 82, art. 83 alin. (1) și (4), art. 209, art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 18, art. 34 din Legea nr. 571/2003 privind

Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, punctul I 1.2 din anexa nr. 2 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 80/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", pct. 11⁵ din Hotărârea Guvernului Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 11.6 din Ordinul președintelui ANAF nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, privind suma de, reprezentând:

- – impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. I, II 2010,

urmând ca organele fiscale, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat decizia contestată, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă din actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Verificarea va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă decât cea care a emis decizia pentru regularizarea situației contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.